

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712526272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Som for den Menings Grund, at der det meste fæer,
Tilstræffeligst kunde være Sorgen.
Men tag nu blot til Prøve disse fem,
Min Læser! man maae tænke længer frem,
Og holde nærlig Huus med Tiden.

I London var, for ikke længe siden,
Iblandt en Hoben andre Ting
En Klæbmand, som i Hast maae hedde King,
for ei med nye Riim at spille Tiden.

Naar jeg faaer jagt lidt meer om Manden,
Man snart vil mærke, hvad han hed
Er af den mindste Digtighed:
Navn er en Bagatel, det har hver anden;
Men noget, som man kalder Vid, i Panden,
Og noget, meer end Vid, en Hoben Muld,
Som andre kaldte fire Tønder Guld,
Var mere mærkeligt hos Manden;
for Resten var han virksom i sin Bod,
Var munter, vittig, artig, smuk og god;
Men hurtig i sin Dont, som bare fanden.

Madam! for Himlens Skyld bliv ikke vred!
Da Korthed er min store Klæledægge,
Jeg havde nær forglemmt hertil at lægge
En vis Omstændighed:
Endskiøndt i femten Aar multipliceret med to
Han havde vaaget, druffet, spist og sovet,
Var han dog ikke gift, og ei engang forlovet.
„Det var en Skam!“

Ja hvis han Diger saac, som lignte Dem, Madam!
Man ingenlunde kan undskyde ham.

En Philosoph, hvis Navn jeg ikke lider,
Har ikke meget jairlig sagt:
„Hver som fornøiet leve gider,
„Maac slye, som Pest, Herr Hymens Dagt,“
Han siger endnu meget mere
for at bevise det,
Som jeg vil ingenlunde repetere.
En anden Philosoph er meer honet:
Hans Ord om denne Sag saaledes lyde:
„Gift, eller gift dig ei, det kommer ud paa et,
„Du begge Dele vil fortryde!“
Vor Herre veed, om han har Ret.
Den tredie meest Levemaade viser:
„Det være langt fra mig,“ saa taler han,
„At raade nogen fra den gifte Stand!
„Nei! værtimod, jeg dette forsaet priser;
„Men det er altid dog et vigtigt Spring,
„Man gjorde derfor uden Tvivl ei ilde,
„Om man sin Livs tid derpaa tænke vilde,
„Betænksomhed er en velsigned Ting!“

Om een af disse Misogynners Tanker,
Og frygt for noget, som han havde hørt,
Gemeenligen med Ægtestanden vanket,
Til Debersvendom havde ham forført,
Hvad heller, som jeg snarere vil meene,
Han mellem Vexler, Actier og slikt
Forglemte reent, at han var eene,
Det veed jeg ei, og det er ei min Pligt,
At vide slikt.
Hans Slægt og Venner uophørlig plagte
Ham med Erindring om at gifte sig —